

ת"פ 36523/05/21 - מדינת ישראל נגד ע' ל'-בעצמו, אייל כהן-בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 36523-05-21

לפני כב' השופט יובל ליבדרו

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד גיורא חזן

נגד

הנאשמים

1. ע' ל'-בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד בני זיתונה

2. אייל כהן-בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד אלי אונגר

גזר דין

מבוא

1. נאשם 1 ונאשם 2 (להלן: "הנאשמים") הורשעו על-פי הודאתם, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן (להלן: "כתב האישום") בביצוע עבירות של התפרעות והיזק בזדון, עבירות לפי סעיפים 152 ו-452 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. במסגרת ההסדר לא הושגה הסכמה עונשית בין הצדדים, וכל צד טען לעונש באופן "חופשי".

כתב האישום

3. החל מתאריך 10.5.2021, לאחר ירי רקטות מסיבי לעבר ירושלים ועוטף עזה, החל מבצע צבאי שכונה "שומר החומות". בד בבד, החלו הפרות סדר ואלומות במוקדים רבים במדינה במסגרתן, בין היתר, נחסמו צירי תנועה, הובערו צמיגים ויודו אבנים לעבר כלי רכב ושוטרים.
- ביום 11.5.2021 בסמוך לשעה 18:40 התקהלו כ-150 עד 200 איש בשדרות בן גוריון שליד האוניברסיטה בבאר שבע ויידו אבנים לעבר מספר לא ידוע של מכוניות נוסעות שעברו במקום מתוך מחשבה שמדובר במכוניות של ערבים. הנאשמים היו חלק מההתקהלות.
- נאשם 1 הצטרף להתקהלות, ואחר מתוך ההמון זרק אבן על מכונית במרחק של כ-2 מטר ממנו שסבר כי הנוסעים בה היו ערבים.
- נאשם 2 הצטרף אף הוא להתקהלות ואחר מתוך ההמון זרק אבן בגודל כף יד על מכונית שנסעה בכביש במרחק של כ-6 מטר ממנו שסבר כי נוסע בה ערבי.

במעשיהם הנ"ל השתתפו הנאשמים בהתפרעות בכך שהשתתפו בהתקהלות אסורה שהחלו לבצע את מטרותיה בהפרת עמוד 1

השלום שיש בה כדי להטיל אימה על הציבור, והיו שותפים בצוותא חדא למעשיהם של מתפרעים אחרים אשר יידו אבנים לעבר כל רכב שהם סברו כי נהוגים על ידי ערבים, ואף פגעו בחלקן וגרמו להן לנזק.

תסקירים וחוות דעת

4. בעניינם של הנאשמים התקבלו תסקירים של שירות המבחן.

מהתסקיר שהתקבל ביום 7.11.2021 בעניינו של נאשם 1 עלה כי זה כבן 24, רווק, סיים 12 שנות לימוד, קיבל פטור משירות צבאי, החל לעבוד לאחר ששוחרר ממעצרו בתחום השיפוצים אך הפסיק עבודתו לאחר כחודש בשל קשיים רגשיים עמם מתמודד על רקע טראומה שחוזה בילדותו וכיום מתגורר בבית אביו. נאשם 1 שיתף בנסיבות חייו המורכבות אשר מחמת צנעת הפרט לא מצאתי לפרטן, אך אציין כי בשל נסיבות אלו הופנה הוא לטיפול וליווי פסיכיאטרי.

מסיכום מידע רפואי שהוצג לשירות עולה כי הוא מתמודד עם מספר הפרעות במישור הנפשי, אך אינו מלווה באופן סדיר על-ידי פסיכיאטר ולא מקבל טיפול תרופתי.

נאשם 1 מסר שלאחר סיום לימודיו הוא עבד בעבודות מזדמנות אך הוסיף כי הוא מתקשה לייצר יציבות תעסוקתית בחייו בשל התמודדותו הנפשית. כן הביע רצון להמשיך ללימודים אקדמאים בתחום הנדסת בניין.

לעניין העבירות שיתף כי לאור האירועים הביטחוניים החליט להגיע ולהשתתף בהפגנה, ולנוכח המתיחות בין המפגינים השונים חלה הסלמה שבמהלכה ירדו הצדדים לכביש וידו אבנים אחד אל עבר השני. נאשם 1 מסר כי פעל באופן אימפולסיבי מתוך כעס וחוסר שליטה עצמית הרים אבן ויידה אותה (מה שלא יוחס לנאשם 1 בכתב האישום המתוקן). כן הוסיף, שפעמים רבות הוא מאבד שליטה על תחושותיו ומגיב ממקום פגיע וכועס ללא הבנה של השלכות מעשיו.

שירות המבחן ציין כי נאשם 1 נעדר עבר פלילי הגם שעומדים ותלויים כנגדו שני כתבי אישום בגין אירועים אחרים.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם 1 נסיבות חיים מורכבות, שהוא משתף פעולה עם השירות באופן כנה על אודות רגשותיו והשתלשלות העבירות, שהוא מביע חרטה על מעשיו ומצר עליהם, מצליח לזהות בעייתיות בהתנהלותו, לוקח אחריות על מעשיו, מגלה אמפטיה כלפי האחר, מביע נכונות ורצון לערוך שינוי בהתנהלותו וכן שההליכים הפליליים המנוהלים כנגדו מהווים גורם מרתיע ומציב גבולות.

לצד זאת, שירות המבחן התרשם שנאשם 1 נעדר כלים ומיומנויות להתמודד עם קשיי השונים שיוצרים אצלו תחושה של תסכול ומביאים אותו להתקפי זעם, שהוא מתקשה לגלות יציבות במישורי חייו השונים, שהוא לא מקבל מענה הולם להפרעות הנפשיות מהן הוא סובל, שהוא נעדר כלים אדפטיביים להתמודדות במצבי דחק ועשוי להתנהל באופן אימפולסיבי, שקיים חוסר בהירות ביחס לניהול קשרים עם אוכלוסייה שולית בסביבת מגוריו ושהוא מתקשה לווסת דחפיו.

שירות המבחן ציין כי נאשם 1 הופנה לתוכנית "יתד" לקידום צעירים וצעירות במצבי סיכון, בנוסף לליווי פרטני בתחום הרגשי על-ידי שירות המבחן.

שירות המבחן המליץ לבחון את האפיק השיקומי ועתר לדחיית הדיון.

בתסקיר מיום 2.3.2022 ציין שירות המבחן כי משיחות שערך הנאשם עם העובדת הסוציאלית של תוכנית "יתד" בה שולב, עלה כי זה סובל ממחלת נפש ובעיה במישור השכלי. שירות המבחן שב ועתר לדחות הדיון כדי למצות הבחינה הטיפולית.

לנוכח הנתונים שעלו בתסקיר זה עתר ב"כ נאשם 1 לקבל חוות דעת של ועדת האבחון ובהסכמת המאשימה הוריתי בדיון שהתקיים ביום 7.3.2022 לערוך חוות דעת שכזו ולהעבירה לשירות המבחן.

בחוות דעת של ועדת האבחון מיום 11.5.2022 ניתנה התייחסות מפורטת באשר לרקע האישי-משפחתי של נאשם 1, ולא מצאתי כאמור לפרט רקע קשה זה מחמת צנעת הפרט.

מחוות הדעת עולה כי נאשם 1 מתפקד ברמה שאינה מוגבלות שכלית התפתחותית, כי אם בתחום הנורמה הגם שצוין שברקע קיים עיכוב התפתחותי וכן שהתפקוד הקוגניטיבי וההסתגלותי מונמכים באופן חלקי. עוד צוין בחוות הדעת שנאשם 1 שיתף פעולה באופן מוגבל בבדיקה בוועדה, מבחן בין טוב לרע, בין מותר לאסור ובין סיבה לתוצאה, מכיר בעלי תפקידים בבית המשפט, אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדיון.

מתסקירים נוספים של שירות המבחן מיום 4.5.2022 ומיום 21.6.2022 עלה שזה הגיע לשירות המבחן באופן עצמאי, סוער וכועס, צעק במסדרונות, התקשה להירגע, ועזב את השירות בכעס, הגיע לעובדת הסוציאלית שביקשה ממנו להתלוות אליה למיון פסיכיאטרי, ביקש להתאשפז אך לא אושפז בשל התרשמות הפסיכיאטר לחוסר מסוכנות. משיחה עם אחותו נמסר כי מצבו הנפשי אינו מאוזן, כי הוא אינו נוטל תרופות באופן סדיר, כי בהתקף זעם שבר את הטלפון הנייד שלו, כי הוא אינו עובד ונמצא בבית אביו רוב שעות היום. שירות המבחן ביקש לקבל את חוות דעת האבחון על מנת שיוכל לגבש עמדתו.

מהתסקיר המשלים מיום 15.8.2022 עלה שגם אל מול העובדת הסוציאלית שמלווה את נאשם 1 בתכנית "יתד" התנהג נאשם 1 בתוקפנות, בזעם ובאגרסיביות ונמסר כי הם לא יוכלו להמשיך ולטפל בו בשל כך. שירות המבחן הוסיף כי נאשם 1 נמנע מלשתף פעולה באופן שניתן לסייע לו, נעדר מערכות תמיכה משמעותיות, מתקשה לווסת דחפים וכעסים וכי קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק. שירות המבחן המליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה.

5. **מתסקיר שירות המבחן מיום 2.12.2021 שהוגש בעניינו של נאשם 2** עלה כי זה כבן 37, גרוש ואב לשני ילדים, סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי שלאחריו עבד בעבודות מזדמנות ומזה 12 שנה עובד במפעלי ים המלח.

בתסקיר התייחס שירות המבחן לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל שתי הרשעות בעבירות אלימות שנעברו על רקע

גירושיו, ואף להליך טיפולי בו שולב באמצעות שירות המבחן. נאשם 2 מסר שילדיו מהווים עוגן בחייו והוסיף כי אלה נמצאים במשמורת משותפת שלו ושל גרושתו איתה נמצא כיום ביחסים טובים.

באשר לביצוע העבירות שיתף נאשם 2 כי פעל על מתוך תחושה של פגיעה בביטחון האישי באזור מגוריו על רקע המצב הביטחוני שקדם לביצוע העבירה. כן תיאר מתח רב בין אזרחים יהודים לאזרחים בדואים ומעשי התנכלות מצדם. הדגיש כי בעקבות כך חש צורך להרגיש תחושת שליטה והגנה על בטחון המדינה. לצד זאת, שלל דפוסי התנהלות אלימים והשתייכות לארגונים ועמותות על רקע אידיאולוגי או מעורבות באירועים אלימים אחרים, ואף גינה והוקיע שימוש באלימות ומסר כי אלו רק מגבירים את השנאה ואיבה.

נאשם 2 הודה בביצוע העבירות ולקח עליהן אחריות. מסר שהגיע להפגנה לאחר שנתקל בפוסט ברשתות החברתיות וחש צורך להביע תמיכה. לדבריו ההפגנה התנהלה באופן שקט עד שהגיעה קבוצת נערים שהחלה להתסיס את המפגינים וההפגנה יצאה מכלל שליטה. כן הדגיש שהוא לא נקט בהתנהגות אלימה באופן כלשהו במהלך ההפגנה.

שירות המבחן התרשם שלנאשם 2 מחויבות גבוהה במישור המשפחתי והתעסוקתי, בעל יכולות וורבוליות וקוגניטיביות טובות, עבר תהליך התבגרות במהלך השנים של לקיחת אחריות וגילה מוטיבציה לערוך שינוי באורחות חייו.

לצד זאת שירות המבחן העריך שברקע לביצוע העבירות עומדים קשייו להתמודד עם תחושות קשות באופן מקדם ונטייתו לפעול באופן בלתי שקול כלפי הסביבה במצבי חיים בהם חש תסכול, חוסר אונים ורגשות קשות.

שירות המבחן סבר שבעניינו של נאשם 2 יש לבחון האפיק הטיפולי והמליץ להטיל עליו צו של"צ וצו מבחן.

לבקשת ב"כ נאשם 2 התבקש שירות המבחן להתייחס בתסקיר משלים לשאלת אפשרות ביטול ההרשעה. בהחלטתו בדיון מיום 07.03.2022 ציינת שהואיל וממילא דיון הטיעונים לעונש נדחה מטעמים הקשורים בנאשם 1, לא מצאתי שלא להיעתר לבקשת ב"כ נאשם 2 לקבל תסקיר משלים, תוך שהבהרתי שאין בכך כדי לרמוז לשירות המבחן כי היה עליו להתייחס מלכתחילה לשאלת ביטול הרשעתו של נאשם 2.

בתסקיר המשלים מיום 16.6.2022 ציין שירות המבחן שנאשם 2 הוא "...אדם נורמטיבי ללא רקע פלילי קודם אשר ניכר כי חווה את ההרשעה בדיון כפגיעה משמעותית בתעסוקתו ובדימויו העצמי התקין". כן צוין, כי השירות לקח בחשבון "...כי במידה ויורשע בדיון לא יוכל להמשיך ולהשתלב במקום עבודתו...". שירות המבחן הוסיף כי על רקע האמור ובשים לב לכך שלנאשם 2 משמורת משותפת על ילדיו, מגלה יכולת לביקורת עצמית, לוקח אחריות על מעשיו ועל תפקודו במישורי התעסוקה וההורות ומעוניין בסיוע טיפולי, הוא רואה "לנכון שלא להרשיע את נאשם 2".

כבר עתה יודגש, כי במהלך הדיונים הובהר לשני הנאשמים שאין ללמוד מההחלטות על דחיית דיוני הטיעונים לעונש או מההחלטות לקבל תסקירים משלימים או חוות דעת על עמדת בית המשפט ביחס לעונש או על אימוץ המלצות שירות המבחן, וכנגזר מכך שאין מקום לפתח ציפיות לעניין העונש (ראו למשל פרוטוקול מיום 07.3.2022 עמ' 14 ש' 6-8).

טיעוני הצדדים

6. **המאשימה** טענה לעונש בכתב והשלימה טיעוניה על-פה. המאשימה טענה כי מתחם העונש בעניינם של שני הנאשמים נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל (יצוין, כי בדיון שהתקיים ביום 07.12.2021 טענה למתחם עונש הולם שונה, כזה שנע בין 10 ל-18 חודשי מאסר בפועל).

המאשימה עתרה להטיל על כל אחד מן הנאשמים עונש של 15 חודשי מאסר, מאסר על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪.

בטיעוניה הפנתה המאשימה לערכים המוגנים שנפגעו, למידת הפגיעה הגבוהה מאוד בערכים אלו ולנסיבות החמורות בהן בוצעו העבירות. בהקשר לנסיבות ביצוע העבירות המאשימה הדגישה שאלו בוצעו על רקע אירועי אלימות חסרי תקדים בכל רחבי הארץ ולעומס הרב שזה הטיל על כוחות הביטחון, לכך שהפרות הסדר בוצעו בעת שמדינת ישראל הייתה במהלכו של מבצע צבאי, לפוטנציאל ההסלמה, לכך שבמעשיהם ליבו הנאשמים את השנאה והקיטוב, לכך שיידוי האבנים היה אל עבר כלי רכב שהיו בנסיעה, מה שהעצים את הסיכון, לכך שיידוי האבנים בוצע כלפי כלי רכב שסברו שהם נהוגים על-ידי ערבים, לנזק שנגרם לכלי הרכב ולכך שמדובר באירוע מתוכנן. המאשימה התייחסה למגמת ההחמרה בענישה בשנים האחרונות של נאשמים אשר הורשעו בעבירות הקשורות בהתפרעויות ובהשלכת אבנים.

המאשימה טענה כי העדפת האפיק השיקומי בעבירות בהן הורשעו הנאשמים תפגע קשות באינטרס הציבורי של שמירה על שלטון החוק ואכיפתו ובשיקולי הרתעת היחיד והרבים. בהתאם לכך, ולנוכח חומרת העבירות והעבר הפלילי של נאשם 2, עתרה המאשימה לדחות את ההמלצות של שירות המבחן.

המאשימה צרפה פסיקה לתמיכה בטיעוניה, תוך שהבהירה כי זו מתייחסת לנאשמים שזרקו בעצמם אבנים (להבדיל מהנאשמים שהיו חלק מהתקהלות אסורה שבמסגרתה נזרקו אבנים על-ידי אחרים. ב"כ המאשימה מסר כי הוא לא מכיר פסיקה בנסיבות שכאלו).

7. **ב"כ נאשם 1** טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ב"כ נאשם 1 עתר להטיל על נאשם 1 עונש של מאסר על תנאי, קנס והתחייבות להימנע מביצוע עבירה.

ב"כ נאשם 1 התייחס בטיעונו לנסיבות ביצוע העבירות כפי שהן מפורטות בכתב האישום וטען כי אלו אינן מגלמות את הסיכון הטמון בזריקת אבן אל עבר כל רכב נוסע כמשתקף בפסיקה בעבירות אלו. בעניין זה טען שאין התייחסות בכתב האישום למהירות הנסיעה של כלי הרכב שאליהם נזרקו האבנים או למספר הנוסעים שהיו בהם. כן טען, שאין מדובר באירוע מתוכנן שבו נאספו צמיגים ואבנים על מנת להפר את הסדר למשל, שנאשם 1 לא תכנן להגיע להפגנה אלימה ופעל באופן אימפולסיבי, שמדובר באירוע שנמשך זמן קצר ואשר התדרדר מהפגנה לצורך הבעת תמיכה וסולידריות לאירוע אלים.

ב"כ נאשם 1 טען כי במקרה דנן אין מקום לתת משקל לשיקולי ההרתעה שכן מדובר באירוע חריג וחד פעמי שהתרחש במהלך מבצע שומר החומות שלא חזר על עצמו גם במהלך מתיחות ביטחונית דומה שהייתה לאחרונה, היינו שאין מדובר ב"תופעה" שאותה יש למגר באמצעות ענישה מחמירה.

ב"כ נאשם 1 הפנה לתסקירי שירות המבחן בהם פורטו נסיבות חייו המורכבות של נאשם 1, ללקיחת האחריות על-ידו והחיסכון בזמן שיפוטי הנגזר מכך, לצער והחרטה שהביע, למאמצים שעשה להשתלב בהליכים טיפוליים, למצבו הבריאותי-נפשי לרבות לממצאי וועדת האבחון לפיהם הוא סובל מהנמכה קוגניטיבית ויכולת שיפוט נמוכה, להעדר עבר פלילי ולכך שהוא היה עצור כחודשיים.

ב"כ נאשם 1 צרף פסיקה לתמיכה בעמדתו העונשית.

8. **ב"כ נאשם 2** טען לעונש בכתב והשלים טיעונו על-פה. ב"כ נאשם 2 טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ל-3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. ב"כ נאשם 2 עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן, לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, לבטל את הרשעת נאשם 2 ולהטיל עליו של"צ (אף בהיקף נרחב מזה שעליו המליץ שירות המבחן) וחתימה על התחייבות להימנע מביצוע עבירה.

ב"כ נאשם 2 טען שהעמדה העונשית של המאשימה אינה מתיישבת עם עקרונות תיקון 113 לחוק העונשין, היינו עם הצורך לקבוע מתחם עונש הולם בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה הקונקרטיות ולמידת הפגיעה בערכים המוגנים, ואף לא עם הענישה הנוהגת בעבירות שיוחסו לנאשמים בסופו של יום, עבירות שנדונות ככלל בבית משפט השלום.

באשר לנסיבות ביצוע העבירות הפנה ב"כ נאשם 2 לכך שנאשם 2 בא להפגנה שקטה ולא בא ליידות אבנים, לכך שאחריותו לנזק שנגרם לכלי הרכב שעליהם נזרקו האבנים, שהיקפו אינו ידוע, נובעת אך מנוכחותו במקום, לכך שלא הייתה לו השפעה או יכולת שליטה על ההמון, לכך שלביצוע העבירות לא קדם תכנון, לכך שמידת הפגיעה בביטחון הציבור ובסדר הציבורי הייתה מועטה ולכך שאין לתת משקל לשיקולי הרתעת הרבים בנסיבות עניינו.

ב"כ נאשם 2 התייחס לנסיבותיו האישיות-משפחתיות המורכבות של הנאשם, לרבות לעברו הפלילי אותו מצא כלא רלבנטי וכן לכך שזה היה עצור בתיק דנן כחודשיים. כן הפנה לתסקירים שהוגשו בעניינו ולהמלצת שירות המבחן המלמדים על העדר מסוכנות וסיכויי שיקום גבוהים. באשר לשאלת ביטול ההרשעה הפנה לעדותו של עד ההגנה שהעיד על הפגיעה שתגרם לנאשם 2 במקום עבודתו היה והוא יורשע. ב"כ נאשם 2 הוסיף כי לנוכח מצבה של גרושתו נאשם 2 הוא בפועל המשמורן היחיד על ילדיו ומכאן שהשתת עונש של מאסר לרבות לריצוי בעבודת שירות יפגע באופן ממשי בילדיו ובמשפחה כולה. ב"כ נאשם 1 צרף מכתב ממעסיקו של נאשם 2 ופסיקה לתמיכה בעמדתו העונשית.

9. **ב"כ נאשם 2** העיד את מר יצחק דנן הממונה על נאשם 2 במקום עבודתו. מר דנן מסר כי הוא מכיר את נאשם 2 כ-10 שנים ומשמש כאחראי משמרת והאחראי הישיר על נאשם 2. בהמשך מסר כי מדיניות המפעל היא לפטר עובד שביצע עבירה פלילית וכי אם נאשם 2 יורשע בפלילים הוא יפוט. עם זאת, הוסיף כי נאשם 2 לא פוטר בעבר למרות שהורשע פעמיים בשל הנסיבות והרקע לעבירות שעבר.

10. **נאשם 1** מסר שהוא מצטער על מעשיו, ביקש סליחה והוסיף שהוא לא גזען ויש לו חברים ערבים. כן מסר שהוא לא אלים, לא התכוון לעשות דבר זה, "לא יודע מה עבר לי בראש" ושהוא לא יחזור על מעשיו.

11. **נאשם 2** מסר שהוא מאוד מתחרט על מעשיו, ש "אני לא יודע מה עבר לי בראש שעברתי שם", שהוא לא גזען והוסיף שאחד מהאנשים שחתמו על ערבות צד ג' בעניינו הוא ערבי. נאשם 2 התייחס גם לנסיבותיו האישיות-משפחתיות, לרבות לכך שהוא מגדל את ילדיו וסועד את אמו שנמצאת במצב רפואי קשה וביקש להתחשב בו.

דין והכרעה

12. סבורני כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לשנת מאסר וחצי בפועל. בקביעת המתחם התחשבתי בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ובענישה הנוהגת, כפי שאפרט להלן.

13. הנאשמים פגעו בערכים המוגנים של שמירה על הסדר הציבורי, שלטון החוק והקניין, ושמירה על שלומם ובריאותם של משתמשי הדרך ועל תחושת הביטחון האישי והציבורי.

14. מידת הפגיעה בערכים המוגנים בענייננו היא לא מבוטלת. הנאשמים חברו לקבוצת מפגינים שהפרה את הסדר ושמטוכה יידו אחרים אבנים על רכבים שחשבו שהם שייכים לערבים בתקופה הרגישה של מבצע "שומר החומות" שבא התרחשו עשרות הפרות סדר ברחבי הארץ. חומרת המעשים של הנאשמים נעוצה לא רק במהות המעשים אלא גם בתקופה הרגישה בה בוצעו המעשים.

אין להקל ראש בפוטנציאל הסיכון וההסלמה של התפרעות והשלכת אבן לעבר רכב נוסע, מעשה שעלול להסתיים אף בקיפוד חיים. יחד עם זאת, מכתב האישום לא ניתן לדעת אילו כלי רכב נפגעו, ואף לא ניתן לדעת מהו אופי הנזק או היקפו שנגרם לכלי הרכב, ומכאן שיש לצאת בהקשר זה מתוך הנחה שמקלה עם הנאשמים.

15. באשר לנסיבות ביצוע העבירות מצאתי לתת משקל לשילוב העבירות, היינו לכך שעבירת ההיזק בזדון בוצעה אגב התפרעות שבה השתתפו מספר רב של אנשים; לכך שעבירת ההיזק בזדון בוצעה בצוותא עם אחרים (עבירת ההתפרעות מעצם טבעה מבוצעת עם אחרים); לכך שהעבירות בוצעו בתקופה שבה התקיים מבצע צבאי והתקיימו התפרעויות ברחבי הארץ מה שגרם למתיחת המשאבים של כוחות הביטחון ולפגיעה בעבודתם; לפגיעה בתחושת הביטחון האישי (של נוסעי כלי הרכב) והציבורי; לפגיעה בקניין (של בעלי הרכב); לנזק שעלול היה להיגרם לגוף או לרכוש לו אירועי ההתפרעות היו מסלימים עוד יותר ובמיוחד כתוצאה מהשלכת האבנים אל עבר כלי הרכב; ולכך שהעבירות בוצעו על רקע אידיאולוגי.

לצד זאת, נתתי משקל לכך שלא קדם תכנון ממשי לביצוע העבירות, לכך שהנאשמים לא יידו בעצמם את האבנים ולא גרמו בעצמם באופן ישיר את הנזק לכלי הרכב, לכך שכתב האישום אינו מגלה אילו כלי רכב נפגעו, מה המהירות בה נסעו כלי הרכב (מה שמשליך על מידת הסיכון) ומה היקף הנזק שנגרם לכלי הרכב ואף את מספר כלי הרכב שנפגעו. הספק שנותר ביחס לכל אלו צריך כאמור להוביל להנחות המקלות עם הנאשמים.

16. מנעד הענישה בעבירות בהן הורשעו הנאשמים הוא רחב והוא תלוי בנסיבות ה"עושה" לרבות גילו של הנאשם, עברו הפלילי ובשאלת שילובו בהליך שיקומי, אך בעיקר תלוי הוא בנסיבות ה"מעשה" לרבות המקום בו הושלכה האבן (האם מדובר בכביש מהיר או בכביש עירוני), מהירות הנסיעה של הרכב, היקף התנועה במקום האירוע, גודל האבן שהושלכה, העיתוי בה בוצעה ההתפרעות, הרקע והמניע של ביצוע העבירות, אופי הנזק הפיזי והקנייני שנגרם וכיוצא באלו נסיבות המשפיעות על חומרת העבירות.

בע"פ 411/09 ג'יר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 21.4.2009), פסקה 3 ציין בית המשפט העליון:

"והדברים נאמרים ביתר שאת נוכח כך שתופעת ידוי האבנים לעבר רכבים אינה חדשה עמנו, ולרוב חוטאים בה צעירים ואף קטינים. על מציאות קשה זו נכון להגיב ביד קשה, הן כדי לגמול למידי האבנים נוכח סטייתם מן השורה, והן כדי להרתיע את הרבים".

על החומרה הטמונה בעבירת ההתפרעות עמד בית המשפט העליון בע"פ 901/22 מדינת ישראל נ' אסוד (פורסם בנבו, 24.2.2022), פסקה 8:

"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה הגלומה בעבירות התפרעויות המונים, אשר מציבות סכנה ישירה וממשית לחיי אדם, ואף עלולות להוביל לפגיעות רציניות בגוף ורכוש. לפיכך, נקבע כי יש לנקוט במדיניות ענישה אשר תרתיע ותרסן התפרעויות העלולות לסחוף המון רב ולצאת מגדר שליטה...עמד על כך בית משפט זה בפרשה אחרת: "התפרעויות של המונים בכלל ועל רקע לאומני בפרט, צריכות לזכות לתגובה עונשית קשה וכואבת, יהיה מוצאם של המתפרעים אשר יהיה. כך נוהגת מדינת חוק, וכך זכאים לצפות כל הבאים בשעריו של בית המשפט...".

דברים אלו נכונים ביתר שאת בענייננו נוכח העיתוי בו בוצעו העבירות על-ידי הנאשמים - שעת חירום בו הייתה נתונה המדינה.

בע"פ 4180/16 אבו נג'מה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 8.9.2017) קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם שהורשע ביידוי אבן לעבר רכבם של מאבטחים שפגעה בחלקו האחורי של הרכב והמיר את העונש של 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות;

בת"פ (מחוזי-ירושלים) 34462-06-17 מדינת ישראל נגד מחמוד (פורסם בנבו, 23.04.18) הרשיע בית המשפט המחוזי נאשם בביצוע עבירת יידוי אבן לעבר כלי תחבורה בכך שיידה אבן גדולה לעבר טיולית משטרתית לצד צעירים נוספים שאף הם יידו אבנים והטיל עליו 20 חודשי מאסר בפועל (לא כולל מאסר מותנה שהופעל) לצד עונשים נלווים;

בעפ"ג (מחוזי-חיפה) 26975-04-22 מדינת ישראל נגד שמוך (פרסום בנבו, 12.05.22) קיבל בית המשפט המחוזי את ערעורה של המאשימה על קולת העונש שהוטל על נאשם שהורשע בביצוע עבירות התפרעות

והפרעה לשוטרי בנסיבות מחמירות בכך שהשתתף בהתפרעויות אלימות ביפו בימי מבצע "שומר החומות", יידה אבנים ו-2 בקבוקי זכוכית לעבר שוטרים, בשני מועדים שונים והעמיד את עונשו על 12 חודשי מאסר ועונשים נלווים חלף 7 חודשי מאסר;

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 37485-05-21 **מדינת ישראל נ' יעקובוב** (פורסם בנבו, 1.5.2022) גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע בהתפרעות ובהיזק במזיד לרכב בתקופת מבצע "שומר החומות" עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הנאשם לא הורשע במקרה זה בעבירה של יידוי אבן אך הנאשם לקח חלק בהפגנה בה הושלכו אבנים לעבר כלי רכב שחשבו שהם שייכים לערבים וגרמו להם נזק. ערעור של הנאשם תלוי ועומד בבית המשפט העליון (ע"פ 4065/22 **יעקובוב נ' מדינת ישראל**);

בת"פ (מחוזי-י-ם) 14331-10-15 **מדינת ישראל נ' סטרונגר** (פורסם בנבו, 23.4.2017) גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שיידה שתי אבנים לעבר מכוניות של תושבים ערביים (אחת מהן פגעה) והורשע בעבירה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בשל נסיבות אישיות מורכבות;

בת"פ (מחוזי-ב"ש) 17734-07-20 **מדינת ישראל נ' טקיאר** (פורסם בנבו, 26.1.2022) גזר בית המשפט המחוזי על נאשם שהורשע ביידוי אבנים אל עבר שתי מכוניות שונות שנסעו בכביש בין עירוני לאחר ששתה משקאות אלכוהוליים עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הנאשם פגע ברכב אחד בשמשת המכונית וניפצה מה שאילץ את הנהג לבלום בלימת חירום וברכב השני פגע בכנף האחורית לאחר שנהג הרכב שהבחין בו סטה לשולי הכביש. הנאשם שולב בהליך טיפולי לגמילה מאלכוהול במסגרת שירות המבחן שהמליץ על ענישה שיקומית;

בת"פ (מחוזי-מרכז) 2547-08-16 **מדינת ישראל נ' כהן** (פורסם בנבו, 17.7.2019) גזר בית המשפט על נאשם שהורשע בהשלכת אבן לעבר רכב פלסטיני והורשע בעבירה של יידוי אבן לעבר כלי תחבורה עונש של 10 חודשי מאסר בפועל. במסגרת ערעור הנאשם לבית המשפט העליון (ע"פ 5657/19 **כהן נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו, 22.6.2022]) קיבל בית המשפט את הסכמת הצדדים כי הנאשם יחזור בו מערעורו של הכרעת הדין ויתקבל ערעורו על גזר הדין באופן שיגזרו עליו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

17. עיינתי בפסיקה שצרפו הצדדים. מטבע הדברים צרף כל צד פסיקה התומכת בעמדתו העונשית. **המאשימה** הפנתה לפסיקה שעיקרה התפרעויות שבוצעו במהלך מבצע "שומר החומות" אותה מצאתי פחות רלוונטית שכן אותה פסיקה מתייחסת לנסיבות חמורות יותר, לעבירות אחרות ובחלק מהמקרים מספר האירועים היה גדול יותר.

כך למשל צרפה למשל המאשימה את עפ"ג (מחוזי-י-ם) 43417-02-16 **מדינת ישראל נ' אבו רגב** (פורסם בנבו, 20.3.2016) בו בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המאשימה על קולת העונש שהוטל על נאשם בעל עבר פלילי שהורשע בעבירות של התפרעות וניסיון תקיפה שוטר בנסיבות מחמירות בכך שהשתתף בהפרות סדר שבהן המתפרעים שרפו צמיגים ויידו אבנים וחפצים לעבר שוטרים כשהוא עצמו אף יידה מספר אבנים

לעבר כוחות הביטחון והותיר על כנו עונש של 9 חודשי מאסר;

ת"פ (שלום-י-ם) 30913-05-21 **מדינת ישראל נ' אלטיטי** (פורסם בנבו, 17.10.2021) בו נגזר על נאשם ללא עבר פלילי שהורשע בעבירות של תקיפה שוטר בנסיבות מחמירות וכניסה לישראל שלא כדין בכך שהתפרע עם אחרים במתחם הר הבית והשליך אבן לעבר שוטר במהלך מבצע "שומר החומות" עונש של 8 חודשי מאסר;

ת"פ 36774-05-21 **מדינת ישראל נ' אלגריבי** (פורסם בנבו, 5.10.2021) בו נגזר על נאשם 2 עונש של 10 חודשי מאסר במסגרת אימוץ הסדר טיעון סגור. במקרה זה הורשע הנאשם בעבירות של התפרעות וניסיון תקיפת שוטר בכך שהשתתף יחד עם אחרים במהלך מבצע "שומר החומות" בהתפרעות הבערת צמיגים וידידי אבנים לעבר שוטרים בצומת שגב שלום במהלך ההתפרעות נפגעו שוטרים רבים ונגרם נזק כבד למכוניות המשטרה. יצוין, כי נאשם 2 עצמו יידה אבנים לעבר השוטרים.

ב"כ נאשם 1 צרף למשל את רע"פ 1721/12 **איראשי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 30.3.2014) בו קיבל בית המשפט העליון את בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע בעבירות של היזק בזדון והתפרעות בכך שבמהלך התפרעויות בעיר העתיקה בירושלים פירק יחד עם אחרים שני ברגים ממצלמת אבטחה של המשטרה וגרם לה נזק שהצריך החלפתה. במקרה זה אימץ בית משפט השלום את המלצת שירות המבחן ונמנע מהרשעת הנאשם והשית עליו 180 שעות של"צ. ערעור של המאשימה התקבל ובית המשפט המחוזי הרשיע את הנאשם תוך שהותיר את שאר רכיבי הענישה על כנם. בית המשפט העליון קיבל את בקשת רשות הערעור של הנאשם וביטל את הרשעתו תוך שהוא שמציין כי דעת בית המשפט העליון כדעת בית המשפט המחוזי בכל הקשור לחומרת המעשים ולהרשעת הנאשם אך סבור הוא שלא היה מקום להתערב בהחלטת בית משפט השלום בשל העובדה כי הוא לא סטה בהחלטתו ממדיניות הענישה הנוהגת. למותר לציין כי נסיבות ביצוע העבירות בענייננו חמורות יותר;

ת"פ (שלום-י-ם) 53741-03-17 **מדינת ישראל נ' קליין** (פורסם בנבו, 4.12.2017) בו נגזר על נאשם שהורשע בעבירות התפרעות והפרעה לשוטר בכך שהשתתף בהתפרעות בירושלים במהלכה דרדר פעמיים פח אשפה גדול אל מרכז הכביש ואחר כך התנגד למעצרו עונש של 200 שעות של"צ.

ב"כ נאשם 2 צרף למשל את ת"פ (שלום-י-ם) 3036-09 **מדינת ישראל נ' ספרלינג** (פורסם בנבו, 12.5.2011) בו קיבל בית המשפט את הסדר הטיעון של הצדדים והטיל על הנאשמים של 180 שעות של"צ תוך ביטול הרשעתם. במקרה זה נאשם 1 ביצע עבירות של הפרעה לשוטר והתפרעות ונאשם 2 ביצע עבירות של הפרעה לשוטר וחסימת דרך ציבורית. בית המשפט במקרה אימץ את המלצת שירות המבחן ונמנע מהרשעת הנאשמים משיקולי שיקום;

את ע"פ 3613/17 **מדינת ישראל נ' זייבלד** (פורסם בנבו, 17.1.2019) בו קיבל בית המשפט העליון באופן חלקי את

ערעורו של נאשם שהורשע בעבירות של סיכון דרכים והתפרעות בכך שהשתתף בהתפרעות במהלכה גרר פח אשפה לצומת דרכים וחסם את נתיב הנסיעה והמיר את עונשו ל-300 שעות של"צ חלף 40 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות שהטיל עליו בית המשפט המחוזי, והכל משיקולי שיקום.

ביטול הרשעת נאשם 2

18. במקרה דנן, עולה כאמור שאלת ביטול הרשעתו של נאשם 2. הכלל הוא כי אדם שביצע עבירה פלילית יורשע והימנעות מהרשעה אפשרית רק במקרים חריגים ויוצאי דופן.

בעניין זה ראו בין היתר ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נגד פלוני** (פורסם בנבו, 17.8.200), פסקה 7:

"...באשר לנאשמים בוגרים, במאזן השיקולים האמור גובר בדרך כלל השיקול הציבורי, ורק בנסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות-דופן ביותר תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך הרשעת העבריין, וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעבריין מהרשעה".

עמדה זה נכונה ביתר שאת כאשר מדובר בנאשם שכבר הורשע בעבר בפלילים. בעניין זה ראו ע"פ 2592/06 **גואטה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.11.2006), פסקה 5:

"כאשר מדובר במי שבעברו כבר הרשעות קודמות, ספק אם ניתן לדבר על פגיעה שתיגרם לו מעצם הרשעתו. קו פרשת המים עובר במקרה זה, בין מי שאין לו כלל גליון הרשעות ובין מי שהביא בהתנהגותו ליצירת הגליון. אם ככלל, סיום ההליך ללא הרשעה הוא בחזקת חריג, הרי כשמדובר במי שעברו כבר הוכתם, הדברים הם בבחינת על אחת כמה וכמה. בפסק הדין המהווה את "ספינת הדגל" לענין סיום ההליך ללא הרשעה ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(5) 87, אימץ כבוד המשנה לנשיא ש' לוין (כתוארו אז) את שיקולי שירות המבחן כפי שהוצגו על-ידי ראש שירות המבחן דאז וראה בהם כשיקולים רלוונטיים "שיש להביאם בחשבון...". הראשון מבין שיקולים אלה הינו: "האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של נאשם". כאמור, בענייננו לא מדובר בעבירה ראשונה ואף לא יחידה".

בהינתן האמור, סבורני כי יש לדחות את עתירתו של נאשם 2 לביטול הרשעתו. סבורני שעניינו אינו נמנה על אותם מקרים חריגים ויוצאי דופן אשר מצדיקים את ביטול ההרשעה, ובפרט כאשר נושא הוא עימו בתרמילו שתי הרשעות קודמות.

לא למותר עוד להוסיף, כי בהמלצתו לבטל הרשעתו של נאשם 2 התבסס שירות המבחן על נתונים עובדתיים שגויים. כך ציין שאין לנאשם 2 מעורבות קודמת בפלילים בעוד שידוע כי לו שתי הרשעות קודמות והוא אף ריצה עונש מאסר. בנוסף ציין השירות כי הרשעה לא תאפשר לנאשם 2 להמשיך בעבודתו במפעלי ים המלח, מה שמוטל בספק לאור תוכן המסמך שהגישה ההגנה **נ/1**. ממסמך זה עולה כי במקרה של הרשעה: "...**תשקל** המשך עבודתו בחברתנו הוא יעבור שימוע שלאחריו תתקבל החלטה לגבי המשך העסקתו הדבר יכול להוביל פיטוריו".

אכן עד ההגנה מר דנינו העיד כי הרשעתו של הנאשם תביא בוודאות לפיטוריו ואולם זה עצמו לא נוטל חלק בוועדות ועדותו סותרת את מסמך שערך נציג מועצת העובדים במפעלי ים המלח - **נ/1**. לא זו אף זו, לנאשם 2 כבר שתי הרשעות קודמות בעבירות אלימות חמורות לא פחות וזה המשיך בעבודתו.

מעבר לכל האמור, סבורי כי גם אופי העבירות שעבר נאשם 2, בנסיבותיהן, לא מאפשר את סיום ההליך ללא הרשעה. קבלת עמדת ההגנה בעניין זה תסטה לטעמי מעקרון המידתיות וההלימה היפים גם לשאלה זו של ביטול ההרשעה.

19. לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם שקבעתי בעניינם של שני הנאשמים, ובתוך מתחם העונש ההולם מצאתי לתת משקל להודאת הנאשמים ולחיסכון בזמן השיפוטי הנגזר מכך, לקבלת האחריות ולחרטה הכנה שהביעו, לעובדה שנאשם 1 נעדר הרשעות קודמות, להתנהלותם הנורמטיבית של הנאשמים באופן כללי, לפגיעה בחירות אותה חוו עד עתה (במעצר של ממש וב"מעצר בית"), לנסיבותיהם האישיות - והמשפחתיות (לרבות למצבו הרפואי-נפשי של נאשם 1 כעולה מהמסמכים שהוגשו) ולפגיעה של העונש בנאשמים ובמשפחתם.

בעניין זה אציין, כי טענת ב"כ נאשם 2 על אודות כך שנאשם 2 הוא משמורן יחידי של ילדיו עומד בסתירה למפורט בתסקירי שירות המבחן ולא נתמך במסמך כלשהו. אף אם נאשם 2 אכן משמש באופן מעשי, להבדיל מפורמאלי, כמשמורן עיקרי או בלעדי על ילדיו, אין בכך כדי למנוע הטלת עונש של מאסר לריצוי בעבודות שירות, שהרי זה ממילא עובד ולא נמצא לאורך כל שעות היממה עם ילדיו בבית. זאת, בהתעלם מיתר השיקולים המצדיקים השתת ענישה משמעותית מזו לה עתר בא-כוחו.

מצאתי לתת משקל מסוים גם לכך שהנאשמים הם היחידים שנתנו את הדין בגין האירועים המוזכרים בכתב האישום. כזכור, מעובדה 2 לכתב האישום עלה שבמועד הרלוונטי התקבלו כ-150 עד 200 אנשים אשר יידו אבנים כלפי מספר לא ידוע של כלי רכב שנסעו ועברו במקום, ו"הנאשמים היו חלק מההתקהלות". חרף האמור, מהודעת ב"כ המאשימה מיום 27.10.2022 עולה שלאחר בירור שנערך לא היו עצורים נוספים (פרט לנאשמים) באירוע מושא כתב האישום. אף אם לא מדובר באכיפה בדרגית פסולה (ויש להניח שכך הם פני הדברים משום שלא נטען אחרת ולמצער לא הוכח אחרת) כי אם רק באכיפה חלקית (שיכולה להיות מטעמים שונים ומוצדקים), עדיין תחושת הצדק נפגעת ולו במידת מה. זאת, בפרט כשבכתב האישום לא צוין שמי מהנאשמים זרק בעצמו אבן.

נתתי משקל גם להתרשמות שירות המבחן מהנאשמים, הגם שלא מצאתי לקבל את המלצותיו. אין ספק שהתסקיר של נאשם 1 פחות "חיובי" ומוטה שיקום מזה של נאשם 2. שירות המבחן העריך בעניינו של נאשם 1 קיומו של סיכון להישנות מעורבות בפלילים והמליץ על ענישה מוחשית ומרתיעה. לצד זאת, נתתי משקל גם לאמור בחוות דעת האבחון לעניין הנמכה קוגניטיבית חלקית ומשמעותית ויכולת שיפוט נמוכה, שיכול והן רלבנטיות לשאלת "נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה" (סעיף 40א[8] לחוק העונשין).

בעניינו של נאשם 2 להבדיל, ההתרשמות של שירות המבחן הייתה יותר חיובית וההמלצה הייתה שיקומית. יחד עם זאת, לנאשם 2 שתי הרשעות קודמות ובגין אחת מהן אף נידון לעונש מאסר, ונאשם 1 להבדיל נעדר הרשעות קודמות.

נתונים אלו "מקזזים" האחד את השני במובן זה שמצדיקים הם השתת עונש דומה לשני הנאשמים. זאת, בנוסף לדמיון בעשייה הפלילית במסגרת תיק זה.

באשר להמלצת שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 אציין, כי לא התרשמתי שבמקרה זה יש לתת משקל בכורה לשיקול השיקום תוך איונם של שיקולי הגמול וההרתעה הנדרשים בעבירות אלו.

באשר לדחיית המלצת שירות המבחן אציין כי עם כל חשיבותה של ההמלצה, זו נותרת בגדר המלצה בלבד שבית המשפט אינו מחויב לקבלה. להבדיל משירות המבחן אשר מתמקד בשאלת שיקומו של הנאשם, בית המשפט אמון על בחינת אינטרסים נוספים ורחבים דוגמת גמול והרתעה.

באשר לשיקול ההרתעה, אציין כי זה נדרש בין היתר לנוכח הרקע האידיאולוגי שהוביל לביצוע העבירות. חשיבות יתירה יש להעניק לאינטרס הציבורי בהגנה על הסדר ובהרתעת נאשמים פוטנציאליים להשתתף בהתפרעויות ובאירועי הפרת סדר, בפרט בעיתות חירום, כפי שהיה בעניינו.

בהקשר זה לא למותר יהיה לחזור ולהפנות לעובדות 1 ו-2 לכתב האישום מהן עולה כי בתקופה בה נעברו העבירות על-ידי הנאשמים היו הפרות סדר שונות בכל רחבי הארץ, ובהתפרעות בה נטלו הנאשמים חלק השתתפו בין 150 ל-200 איש, ללמדך על היקף התופעה וכנגזר מכך על הצורך להרתיע הרבים.

מעבר לאמור, בעניינו יש מקום לתת ביטוי גם לשיקולי הרתעת היחיד. בעניינו של נאשם 1 הדברים עולים מתסקירו של שירות המבחן ובעניינו של נאשם 2 הדברים נלמדים מעברו הפלילי ומהעובדה שעונשים קודמים שהוטלו עליו לא הרתיעו אותו מלשוב ולהסתבך בפלילים.

20. לסיכום, מעשי העבירות שעברו הנאשמים בנסיבותיהן, ובפרט ההקשר האידאולוגי שבבסיסן, והעובדה שאלו נעברו בשעת חירום של המדינה, מצדיקים ככלל השתת עונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריא בדומה לעתירת המאשימה.

יחד עם זאת, השילוב **החריג** של נסיבות המעשה (העובדה שהם עצמם לא זרקו האבנים והעובדה שהיקף הנזק שנגרם אינו ידוע) יחד עם נסיבות העושה (קיומה של הנמכה קוגניטיבית ויכולת שיפוט נמוכה והעדר הרשעות קודמות בעניינו של נאשם 1, המלצה שיקומית של שירות המבחן בעניינו של נאשם 2) יחד עם העובדה שהם היחידים שנותנים את הדין בגין אירוע בו השתתפו בין 150 איש ל-200 איש, הוא שהובילוני להסתפק בהשתת מאסר לריצוי בעבודות שירות.

21. לאור כל האמור אני גוזר **על כל אחד מהנאשמים** את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

בהתאם לחוות דעת הממונה, **נאשם 1** יבצע את העבודות ב"מעש" באר שבע, חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק, החל מיום 19.3.2023 **ונאשם 2** יבצע את העבודות ב"מעון טללים" בדימונה חמישה ימים בשבוע, על פי טווח השעות המתאפשר בחוק, החל מיום 19.3.2023 (המועד המקורי שהומלץ בחוות הדעת חלף).

הובהרה לנאשמים חשיבות שיתוף הפעולה בביצוע העבודות ונפקות העדר שיתוף פעולה.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שלא לעבור עבירת אלימות מסוג פשע.

6 חודשי מאסר על תנאי, למשך 3 שנים מהיום, שלא לעבור עבירת אלימות מסוג עוון.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 יום.

העתק מגזר הדין יועבר לממונה על עבודות השירות.

ניתן היום, ל' שבט תשפ"ג, 21 פברואר 2023, במעמד
הצדדים.